

8:9-12 The Rosh HaShanah Pep Talk

1. Rashi to Nechemiah 8:9

כי בוכים כל העם - מפני שלא קיימו התורה כראוי:

"For the entire nation cried" – Because they had not fulfilled the Torah properly.

2. Malbim to Nechemiah 8:9

יל"פ שקרא לפניהם פרשת היום והבינם כי היום הוא יום הדין וע"כ בכו מאימת הדין, וגם רצו להתענות

One could explain that he read the portion of the day for them, and taught them that this was the day of judgment, and therefore they cried out of fear of judgment, and they also wished to fast.

3. Talmud, Rosh HaShanah 32b

אמר רבי אבהו: אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה, "רבש"ע! מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בראש השנה וביום הכפורים?" אמר להם, "אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו, וישראל אומרים שירה?"

Rabbi Avahu said: The ministering malachim said before Gd: Master of the Universe! Why don't Jews sing before You on Rosh HaShanah and Yom Kippur? To which Gd replied: Could it be, that the King would sit on the bench, with the books of the living and the books of the dead opened before Him - and the Jews would sing?!

4. Responsa of Rabbi Natronai Gaon #182

ביום טוב ראשון של ראש השנה אי אפשר לישב בו בתענית משום דמדאורייתא הוא, אבל בשיני ובשבת לית בהו קושיא, דעשרת ימים אלו משונות מכל ימות השנה, לפיכך נהגו רבותינו הראשונים לישב בהם בתענית, בין בשבת בין בחול.

On the first day of Rosh HaShanah one may not fast, as it is a biblical [celebration]. But on the second day [of Rosh HaShanah] and on Shabbat there is no question, for these ten days are different from the rest of the year. Therefore, our early masters customarily fasted on those days, whether Shabbat or a weekday.

5. Mishnah Chullin 5:3 (83a)

בארבעה פרקים בשנה המוכר בהמה לחבירו צריך להודיעו "אמה מכרתי לשחוט", ואלו הן: ערב יום טוב האחרון של חג, וערב יום טוב הראשון של פסח, וערב עצרת, וערב ראש השנה. וכדברי רבי יוסי הגלילי אף ערב יום הכפורים בגליל.

At four annual times, one who sells an animal to another must inform him, "I sold her mother for slaughter" or "I sold her daughter for slaughter", and these are: The seventh day of Succot, the day before Pesach, the day before Shavuot, and the day before Rosh HaShanah. And per Rabbi Yosi haGlili, on Erev Yom Kippur in Galil.

6. Rashi to Samuel I 25:8

כי על יום טוב באנו - על סמך משתה ויום טוב שיש לך באנו עתה לשאול, דבר אחר ערב ראש השנה היה וצריכין אנו לסעודת יום טוב:

"We have come for the festival" – We have come to ask because of a feast and festival you have. Alternatively, it was Erev Rosh HaShanah; we need a feast for Yom Tov.

7. Talmud Yerushalmi, Rosh HaShanah 1:3

ר' חמא בי ר' חנינה ור' הושעיה, חד אמר אי זו אומה כאומה הזאת בנוהג שבעולם אדם יודע שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו שאינו יודע היאך דינו יוצא אבל ישראל אינן כן אלא לובשים לבנים ומתעטפין לבנים ומגלחין זקנם ואוכלין ושותין ושמהים יודעין שהקב"ה עושה להן ניסים...

Rabbi Chama son of Rabbi Chanina, and Rabbi Hoshaya, one said: What nation is like this one? Normally, a man who knows he is being judged will wear black, cloak himself in black, and grow his beard, for he does not know how his verdict will emerge. But Israel is not like this; rather, they wear white, cloak themselves in white, shave their beards, and eat, drink and rejoice, knowing that Gd will perform miracles for them...

8. Rabbeinu Asher, Rosh to Rosh HaShanah 4:14

ורב האי כתב אין מנהג לומר חגים וזמנים לששון וכן המנהג פשוט בזמן הזה בכל המקומות. ובאשכנז ובצרפת נוהגין שלא לומר והשיאנו בר"ה ויה"כ ובשאר מקומות אומרים אותו.

Rav Hai wrote: The custom is not to say "festivals and times for joy"; this custom has spread everywhere now. And in Germany and France they do not say *V'Hasienu* on Rosh HaShanah and Yom Kippur; in other places they do say it.

9. Rabbi Eliezer ben Yoel HaLevi (12th-13th century Germany), Raavyah 2: Rosh haShanah 547

ומה שאנו אוכלין טיסני עם בשר ושותין דבש וכל מיני מתיקה. כדי שיהיה השנה הבאה עלינו שמינה ומתוקה, וכן אומר בעזרא לכו אכלו משמנים וגו'
We eat *tisni* with meat and drink honey and sweet things so that the coming year will be rich and sweet. And so it is said in Ezra (8:10), "Go and eat rich foods..."

10. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Yom Tov 6:18

וכשהוא אוכל ושותה חייב להאכיל "לגר ליתום ולאלמנה" עם שאר העניים האמללים, אבל מי שנועדל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כריסו...

When eating and drinking one must also feed "the stranger, the orphan and the widow," with all other paupers and needy people. For one who closes his yard's gates and eats and drinks with his children and wife and does not feed the needy and people of bitter spirit, this is not joy of a mitzvah; it is joy of his belly....

11. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik, cited in Nefesh HaRav pg. 314

"ושמחת לפני ד' אלקיך, אתה ובנך ובתך וכו'" (דברים טז:א) ונראה לומר דיסוד המחייב בשמחה הוא היות האדם נמצא במצב של "לפני ד'". ועי' גמ' חגיגה (ה:): "אמר רב פפא: אין עציבות לפני הקב"ה, שנא' (דה"י א טז:כז) 'הוד והדר לפניו, עוז וחדוה במקומו'..." שיסוד המחייב בשמחה היינו היות האדם במצב של "לפני ד'", זהו גופא המחייב בשמחה...

"And you shall rejoice before HaShem your Gd, you and your son and your daughter, etc." (Devarim 16:11) It appears correct to say that the principle mandating joy is being in a position of "before HaShem". See Chagigah 5b, "Rav Pappa said: There is no sadness before Gd, as Chronicles I 16:27 says, 'Glory and beauty are before Him, strength and joy in His place.'"... For the principle mandating joy is for a person to be in a position of "before Gd," this itself requires joy...

12. Malbim to Nechemiah 8:11

מפני שתחלה (פ"ט) אמר "היום קדוש הוא לד' אלקיכם", וכמ"ש חז"ל "חלקהו חציו לד' וחציו לכם" ושם דיבר על חציו יום העבר שהקדישו לד', ועתה שצוה אותם ללכת לביתם לאכול משמנים, הוסיפו הלויים שגם חציו השני הוא קדוש ע"י שיקיימו בו שמחת ההג, ועז"א "היום קדוש" סתם:

Because 8:9 said, "Today is sacred for Hashem your Gd," as the Sages said, "Split it, half for Gd and half for you" and there he spoke of the half that had passed, which they had dedicated to Gd. Now he instructed them to go home and eat rich foods, and the Levites added that the second half is also sacred as they fulfill the joy of the festival. Therefore he said, "Today is sacred" without specification [of 'for Hashem'].

8:13-18 Succot

13. Ralbag to Nechemiah 8:17

"כי לא עשו וכו'" ר"ל להיות לב כל הבאים שם טוב עם ד' ולקרוא יום ביום בספר תורת האלקים, וידמה שכן עשו בימי יהושע בן נון לקרוא גם כן בספר תורת האלקים. או יהיה שב אמרו "כי לא עשו" כן לעשות הסוכות ולב כלם לד'.

"They did not do, etc." Meaning, that the hearts of all who came there were good with Gd, and to read each day from the scroll of the Torah of Gd; it appears they did this in the days of Joshua ben Nun too, to read from the scroll of the Torah of Gd. Or, the reference of "they did not do" thus is to make Succot with their hearts all toward Gd.

14. Talmud, Erchin 32b

מאי טעמא דמ"ד קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא? דכתיב "ויעשו בני הגולה השבים מן השבי סוכות וישבו בסוכות כי לא עשו מימי יהושע בן נון כן בני ישראל וגו' ותהי שמחה גדולה מאד." אפשר בא דוד ולא עשו סוכות עד שבא עזרא? אלא מקיש ביאתם בימי עזרא לביאתם בימי יהושע, מה ביאתם בימי יהושע מנו שמיטין ויובלות וקדשו ערי חומה, אף ביאתן בימי עזרא מנו שמיטין ויובלות וקדשו ערי חומה... ואידך? דבעי רחמי על יצר דעבודה זרה ובטליה, ואגין זכותא [דעזרא] עלייהו כי סוכה. והיינו דקא קפיד קרא עילויה דיהושע, דבכל דוכתא כתיב 'יהושע' והכא כתיב 'ישוע' - בשלמא משה לא בעא רחמי דלא הוה זכותא דארץ ישראל, אלא יהושע דהוה ליה זכותא דארץ ישראל אמאי לא ליבעי רחמי?

What is the basis for the view that the initial sanctification [of Israel] was temporary and not eternal? As seen in Nechemiah 8:17 – Could it be that David came and they didn't make Succot, until Ezra came? Rather, it links their entry under Ezra with their entry under Joshua. Just as in Joshua's time they counted *shemita* and *yovel* and sanctified walled cities, so when they arrived in Ezra's time they counted *shemita* and *yovel* and sanctified walled cities... And the other view [that says the sanctification was eternal]? Ezra prayed for mercy regarding the inclination for idolatry and cancelled it, and [Ezra's] merit protected them like a succah. And this is why the text expressed disapproval of Joshua, for it is always written *Yehoshua* and here it is written *Yeshua* – we understand that Moshe did not pray for mercy because they lacked the merit of Israel, but Joshua had the merit of Israel, so why didn't he pray?

15. Malbim to Nechemiah 7:72

ומ"ש בעזרא "ויעשו את חג הסכות" היינו בהלל ושמחה ועולות ראייה ושלמי חגיגה וד' מינים, הגם שלא קיימו אז מצות סוכה כראוי... ולפי סדר הכתובים דעה זו מחוורת יותר:

And when the book of Ezra says, "And they celebrated Succot," it means with praise and joy and offerings and the four species, even though they did not fulfill Succah properly... And the flow of the text indicates that this view is more clearly correct.

16. Malbim to Nechemiah 8:14

ונראה לפמ"ש הרמ"א בא"ה סי' תרל"ז שאין לעשות סוכה ברה"ר, א"כ כיון דקיי"ל שירושלים לא נתחלקה לשבטים, לא נמצא שם רה"י, כמו דאין משכירים בתים בירושלים מפני שאינו שלהם, א"כ לא יכלו לעשות שם סוכה. ובאשר בימי עזרא קנו שנית את א"י בחזקה וקדושה, התנו הב"ד שיעשו סכות בירושלים ובשאר רה"ר, וכמ"ש בתוספתא (דב"ק פ"ו) שתנאי ב"ד שיהיו מסככים ברה"ר, ור"ל שזה התנו ב"ד של עזרא באותו זמן שאל"כ לא היו יכולים לעשות סכות בירושלים... ובוזה נבין מ"ש בערכין שם שמ"ש כי לא נעשה כן מימי יהושע בן נון היינו שעזרא קדש את הארץ פעם שניה, ואיך נוציא זה מהלשון כי לא עשו מימי יהושע כן? רק שמזה בעצמו מבואר שעזרא קדש את הארץ מחדש, והיה כח בידו להתנות תנאים כמו בימי יהושע, ומזה מוכיח בגמרא שם דקדושה ראשונה לא קדשה לע"ל:

Rama Orach Chaim 637 states that one may not place a succah in a public space. Since Jerusalem was not split among the tribes, it had no private space, just as one may not rent out a home in Jerusalem for the residents do not own them. Therefore, they could not make a succah there. And since in Ezra's day they acquired Israel anew with *chazakah* and sanctified it, his court enacted that they may make succot in Jerusalem and other public areas, as stated in Tosefta Bava Kama 6 that a court-enacted condition permitted creating succot in public spaces. This means that Ezra's court of that time enacted it, for otherwise they could not have created succot in Jerusalem... And thus we understand Erchin 32b, that the absence of these succot from the days of Joshua ben Nun was because Ezra sanctified the land again – how could one produce this [sanctification] from the text that said they had not done this since the time of Joshua? It is only because this itself was what clarified that Ezra had sanctified the land anew, and he was empowered to create conditions as in the days of Joshua, and this is how the Talmud demonstrates that the initial sanctification was not eternal.

17. Rabbi Yehudah HaLevi, Kuzari 3:54-63

נד. אמר הכוזרי: לא ראיתי אנשי בית שני אלא שכבר שכחו התורה ולא ידעו מצות הסוכה עד שמצאוה כתובה... וזה ראייה על אבדן התורה.
נה. אמר החבר: אם כן אנחנו היום חכמים ויודעים יותר מהם, שאנחנו יודעים התורה כלה, כפי מחשבתנו.
נו. אמר הכוזרי: כן אני אומר.

נז. אמר החבר: אם היינו היום מצווים להקריב קרבנות ההיינו יודעים איך נשחטם, ולא יזהו צד... ומה שהכנהים חייבים בו מקדושה וטהרה ומשיחה...
נח. אמר הכוזרי: לא נדע זה אלא מכהן או נביא.

נט. אמר החבר: הלא ראית אנשי בית שני איך בנו המזבחה... ומי שידוע אלה הדקדוקים בתורה, היעלם ממנו עשות הסוכה...
סב. אמר הכוזרי: אם כן מה נאמר ב"וימצאו כתוב בתורה."

סג. אמר החבר: הטעם הברור הוא שכותב המקרא לא הרגיש לנסתרות אבל כתב המפורסמות הגלויות, ולא העתיק מיהושע מחכמתו שקבל מאלקים וממשה דבר, אבל זכר יום עמידת הירדן ויום עמידת השמש ויום המילה בעבור פרסומם אצל ההמון... כי לא היתה כונת הכותב לזכור כי אם הדבר המפורסם בהמון אשר נשאוהו כל העם, אך הדברים המיוחדים אשר היו מנשאים אותם היחידים, כלם אבדו ממנו, אלא המעט מהם... וכן לא כתב מדברי עזרא ונחמיה אלא המפורסם בהמון. והיה יום עשות הסוכה יום מפורסם, במה שחרדו העם ועלו להרים בעבור עלי זית ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות. ומה שאמר: "וימצאו כתוב", ר"ל ששמעו עם הארץ וההמון וחרדו לעשות הסוכות, אבל היחידים לא אבדה מהם מצוה קלה כל שכן גדולה, וכוון הכותב להגדיל ענין היום ההוא...

54: Khazar: I did not see only that the people of the Second Temple had already forgotten the Torah, not knowing the mitzvah of Succah until they found it recorded... This demonstrates the loss of the Torah.

55: Habr: Then we today are wiser and more knowledgeable than they were; we know the entire Torah, as we think.

56: Khazar: That's what I mean.

57: Habr: If we were instructed to bring korbanot today, would we know how to slaughter them, on what side... And what the kohanim were obligated to do in terms of holiness, purity, anointing...

58: Khazar: We would not know, only from a kohen or prophet.

59, 61: Habr: But you see that the people of the Second Temple built an altar... One who knows all of these details of the Torah, could he to know how to make a succah...

62: Khazar: Then what is the meaning of "And they found recorded in the Torah."

63: Habr: Clearly, it is because the recorder of the text was not pay sensitive to hidden matters, but only wrote that which was public and revealed. He did not record any of the wisdom Joshua received from Gd and Moshe, but he recorded the day the Jordan halted and the day the sun halted and the day of the [national] circumcision because they were publicized to the masses... For the intent of the text was to record only that which was known to the masses, which

the entire nation carried, but the private matters held by individuals were lost from him, other than a minority of those matters... And so he did not record of the matters of Ezra and Nechemiah only that which was known to the masses. And the day of making the succah was a public day, in the nation's agitation and ascending to the mountains for olive leaves and myrtle leaves and date leaves and leaves of braided wood. And when it said, "And they found written," it means the nation and masses heard and they were agitated, wanting to make succot. But individuals never lost an easy mitzvah, certainly a great one, and the text intended only to elevate that day...

18. Rabbi Shlomo ibn Aderet, Shu"t Rashba haChadashot miKtav Yad 367

הנה שפשוטי הכתובים האלה מורים שלא ידעו מצות הסכה ולא מניעת עמוני ומואבי. ואין הדבר כן, רק מן הידוע כי אי אפשר לעם אחד להיות כלו הולך על דרך התורה בעשיית כל המצות ובמניעת כל מה שבאה עליו האזהרה בתורה עד שלא ימצא בהם יוצא מגדר התורה. אלא יש עובר מדעת אנסתו תאותו, ויש שוגג לא ידע ולא התבונן, וכל שכן עם שגלו ונתפזרו אנה ואנה בגלותם ומצאו מן הצרות מה שמצאו. וכשמעם את דברי התורה, יזכור מה שלא זכר וישוב, ומי שעבר מדעת יתן על לבו ויתחרט. ועל כן באה האזהרה בתורה להקהיל את העם האנשים והנשים והטף בשנת השמטה... וכן כשקרא להם עזרא בספר התורה ראו מה שנצטווה, ומי שלא שמע התבונן, ומי שידע ועבר מדעתו, חרדו כלם חרדה גדולה על זאת כשמעו את דברי התורה... ומן הידוע כי בימי יהושוע ודוד ושלמה עשו סכות בני ישראל, אלא שלא עשו כלם ככה כמו שאמרת.

The simple text shows that they did not know the mitzvah of succah, and of refraining from the Amoni and Moavi. But it is not so; rather, it is known that a nation cannot entirely follow the path of Torah, fulfilling all commands and avoiding all that the Torah prohibits, to the point that there will be no one who leaves the bounds of the Torah. Rather, some transgress knowingly out of compulsion from their desire, and some accidentally, not knowing or thinking - certainly, when they were exiled and they scattered here and there in their exile, and they encountered the trouble they encountered. And when they heard the Torah, they remembered what they remembered and repented, and one who had transgressed knowingly set his heart to regret it. This is why the Torah commanded to gather the entire nation - men, women, children, at the Sabbatical year... And so when Ezra read to them from the Torah scroll they saw what was commanded, and one who had not yet heard this contemplated it, and one who had known and transgressed knowingly, all of them were very agitated at this when they heard the words of the Torah... And it is known that from the days of Joshua, David and Solomon the Children of Israel did make succot, but not all of them did it as they did at this time, as I have said.

19. Talmud, Succah 12a

רב חסדא אמר [לומדים הלכות הסכך] מהכא: "צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות." היינו הדס היינו עץ עבות! אמר רב חסדא הדס שוטה לסוכה ועץ עבות ללולב.

20. Talmud, Succah 36b-37a

תניא "בסוכות תשבו" סוכה של כל דבר דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר אין סוכה נוהגת אלא בארבעה מינים שבלולב. והדין נותן: ומה לולב שאין נוהג בלילות כבימים אינו נוהג אלא בארבעת מינים, סוכה שנוהגת בלילות כבימים אינו דין שלא תהא אלא בארבעת מינים? אמרו לו: כל דין שאתה דן תחלתו להחמיר וסופו להקל אינו דין, לא מצא ארבעת מינים יהא יושב ובטל, והתורה אמרה 'בסוכות תשבו שבעת ימים' סוכה של כל דבר! וכן בעזרא אומר 'צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות לעשות סכות ככתוב!' ורבי יהודה סבר הני לדפנות, עלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות לסכך.